

Parafia Ewangelicko-Augsburską w Częstochowie

Informator Parafialny 2/2014

Pamiętka Reformacji 2014

Skarb Kościoła

„Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka.”

Rz 1, 16

Był rok 58 p. n. Chrystusa i Duch Ewangelii zaczął ogarniać i wypełniać cały świat położony wokół basenu Morza Śródziemnego. W wielu miastach powstawały zbory chrześcijańskie, a także wiele rodzin, a wśród nich znamienitych dostojników państwowych dawało się ochrzcić w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Niemalże w każdym zakątku potężnego imperium rzymskiego, które było wiodącym państwem w starożytnym świecie, spotkać można apostołów, uczniów Jezusa Chrystusa wiernie wypełniających Jego polecenie: **„Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.”** – Mt 28, 19. Oprócz nich po świecie wędrowali ludzie, którzy głosili, zwiastowali Ewangelię, Dobrą Nowinę, czyli wieść o Jezusie Chrystusie, o tym czego dokonał i co każdemu człowiekowi ofiarował darmo z łaski przez wiarę. Wielu z nich wywodziło się z Judaizmu i zwiastując Ewangelię pragnęło wskazać na wspólny mianownik pomiędzy chrześcijaństwem a żydostwem. Wśród tylu świadków Zbawiciela świata można spotkać apostoła Pawła.

W 58 r. p. n. Chrystusa ten mąż Boży przebywał na Koryncie, gdzie zwiastował Boże Słowo, Ewangelię. Zwiastował z wielką mocą wieść, która jest prawdą, która toruje drogę do niebios bram i otwiera człowieka na Boga i dla Boga. Czynił tak dlatego, gdyż sam przekonał się pod Damaszkiem, że Ewangelia jest prawdą.

W tym okresie czasu istniało już wiele chrześcijańskich zborów, a jednym z nich był zbor w Rzymie. Jednakże w tym mieście wyznawcy Jezusa Chrystusa byli szczególnie narażeni na wiele trudności i niebezpieczeństw. Dość często władcy Rzymu występowali przeciw chrześcijanom. Wystarczy wspomnieć okrutne i straszne czasy za panowania cesarza Nerona. W życiu rzymskich chrześcijan były chwile załamania. Pojawiały się momenty, że życie zborowe zamierało lub kroczyło drogami, które nie wytyczał Bóg. O tym fakcie wiedziało wielu zwiastunów Bożej Ewangelii i przybywało do stolicy imperium w wiadomym celu. Nikt z nich nie umiał wzmocnić, utwierdzić w wierze Rzymian. O tej trudnej sytuacji, jaka miała miejsce w zborze rzymskim wiedział i apostoł Paweł, a jednak z pobliskiego Koryntu udał się do Azji Mniejszej, do Macedonii jak mówią Dzieje Apostolskie. Chrześcijanie w Rzymie mieli za złe apostołowi, że nie przyszedł do nich. Oni tęsknili za „czystą Ewangelią”, którą zwiastowałby im ktoś z mocą i z wielkim

autorytetem. W tej tęsknocie gniewali się na Pawła, że zwiastuje Ewangelię gdzieś na kresach wschodnich rzymskiego imperium. Może mniemali, że woli tam zwiastować Boże Słowo aniżeli w Rzymie. To być może były wątpliwości, pytania, które pojawiały się wśród rzymskich chrześcijan. Jednakże apostoł Paweł postanawia w drodze z Koryntu do Azji Mniejszej napisać list do Rzymian i zaraz na początku dementuje ich przypuszczenia mówiąc: **„Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej...”**. On po wstępie, po pozdrowieniu takim, jak my rozpoczynamy niemalże każde kazanie, wyklada istotę chrześcijaństwa wskazując od razu na Ewangelię Chrystusową. To w ówczesnym świecie, a także w średnio-wiecznym Kościele było i w dzisiejszym świecie jest pewnym ewenementem. Ta Ewangelia, o której wspomina apostoł w swym liście do Rzymian, o której światu przypomniął Luter winna chrześcijanom torować drogę do Boga, do zbawienia.

Rzeczywiście to Pawłowe wyznanie powtórzył nasz Reformator, ks. dr Marcin Luter, który w dobie kiedy Ewangelią poniewierano, kiedy postępowano niezgodnie z nią, a nawet zastępowano jakimiś ludzkimi rozporządzeniami, encyklikami on się temu sprzeciwił i jak Paweł powiedział – „Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej!” Wyznania tych mężów dotyczą nas szczególnie. Jako słudzy Jezusa Chrystusa, jako Jego uczniowie jesteśmy światu winni Dobrą Nowinę. Zostaliśmy wpisani przez Chrztę Świąty do Bożej rodziny. Staliśmy się Bożą własnością, a przez ordynację powołani do trudnej i odpowiedzialnej służby zwiastowania Ewangelii słowem i czynem. To nasza powinność, nasz obowiązek głosić Ewangelię. Wcale to nie oznacza, że mamy tylko wygłaszać płomienne kazania czy jakieś mowy teologiczne, moralizatorskie – Nie! My mamy zwiastować Ewangelię swoim życiem, zachowaniem i postępowaniem, swoimi czynami. Jaka jest ta Ewangelia, którą zwiastujemy na wszystkich drogach i ścieżkach życia? Czy jest ona godna Jezusa?

Możemy postawić sobie pytanie; dlaczego nie musimy się wstydzić Ewangelii? Czym ona jest? Właściwie powinienem zapytać czym winna być dla chrześcijanina, luteranina? Ten wielki mąż, jakim był apostoł Paweł mówi, że **„...Ewangelia jest mocą ku zbawieniu”**. To jest ta prawda, która mówi o Jezusie, o tym czego On dokonał na Krzyżu Golgoty. Luter twierdzi, że jest ona podstawą wiary i ona wiarę naszą kształtuje i buduje, na właściwym stawia fundamencie. Gdybyśmy nie mieli tej zbawiennej wieści, Ewangelii, to świat nie dowiedziałby się nic o Chrystusowym prawie miłości i dobroci i o tym, że Bóg okazuje łaskę każdemu człowiekowi i odpuszcza grzechy, uwalnia od diabła i śmierci. Dobra Nowina, Ewangelia nie jest żadną odmienną religią. Owszem ona mówi o tym, że to, co niezgodne z Bożą wolą trzeba odrzucić, usunąć. Ewangelia chce prowadzić czło-

wieka do zbawienia, które jest w Jezusie Chrystusie, a tej rzeczy nie wolno i nie musimy się wstydić. Czy my zawsze i wszędzie, gdziekolwiek postawi nas Bóg zwiastujemy Ewangelię?

Paweł mówiąc o zbawieniu, do którego prowadzi Ewangelia wskazuje także na wielkie niebezpieczeństwo i to śmiertelne niebezpieczeństwo. Jest nim grzech, który kała człowieka, odrywa, odłącza od miłości Bożej, która jest w Jezusie Chrystusie. To grzech namawia nas, byśmy jak w średniowieczu odsuwali się od Boga, byśmy Ewangelię zastępowali jakimiś wywodami, spekulacjami. To grzech nakłania świat, chrześcijan, by nie wędrowali za głosem Boga, by nie postępowali według Bożego Słowa, ale wędrowali drogą pozornie piękniejszą, ale wiodącą na zatracenie. Ale nam chrześcijanom, Paweł, a także Luter przypominają Ewangelię, która jest mocą Bożą, a nie informacją o Bożym Synu, jak dziś niektórzy uważają.

Z wszelkich opresji może wyrwać sam Bóg. On wyrwie człowieka nawet z piekielnej otchłani, a uczynić to może mocą Ewangelii Chrystusowej. Tak wielką moc ma Dobra Nowina, która jest prawdziwym skarbem Kościoła. O tym przypomina Luter w 62 tezie mówiąc: „**Prawdziwym skarbem Kościoła jest najświętsza Ewangelia chwały i łaski Bożej.**” Bóg daje nam Ewangelię, która jest mocą ku zbawieniu. To jest wystarczający powód, aby się jej uchwycić, do niej się przyznawać i żyć zgodnie z jej przesłaniem. Tej wieści Kościół, chrześcijanin nie mogą się wstydić, jeśli poważnie myślą o zbawieniu.

Wczytując się w ten sztandarowy werset listu do Rzymian, możemy zapytać autora; kto zostanie zbawionym? Podążając za tokiem myślenia apostoła Pawła powiemy, że każdy kto wierzy będzie zbawionym. To jest prawda! Przecież Pan Jezus powiedział: „**Każdy kto wierzy we mnie ma żywot wieczny.**” – J 6, 47b. Czy jest to warunek zbawienia? Tak! To jest warunek zbawienia. Dodatkowo Jezus pozostawił nam znak w swoim ciele i krwi mówiąc, że: „**Każdy kto spożywa ciało moje i pije krew moją ma żywot wieczny!**” – J 6, 54. Wiara nie jest żadną zasługą, ale jest Bożym darem. Przypomniał to światu Luter w swoim wystąpieniu, gdy powiedział „Jedynie Wiara”. Ona nie rodzi się przez jakiś gest, spektakularny czyn, manifestację czy deklarację. Ona naprawdę rodzi się ze słuchania Słowa Bożego, z posłuszeństwa Ewangelii Chrystusowej. Wierząc jej człowiek przyswaja sobie dar usprawiedliwienia, uniewinnienia, które dokonało się na Krzyżu Golgoty. Wiara, która wyrasta ze Słowa Bożego jest naszą weselną szatą, którą musimy założyć, aby wejść na ucztę Baranka. Aby założyć ten strój powinniśmy uchwycić się Jezusa Chrystusa, aby nie zginąć w płomieniach grzechu.

Uchwycić się Jezusa według Pawła - to znaczy nie wstydzić się Ewangelii Chrystusowej i żyć zgodnie z jej nakazami. To znaczy wierzyć w Chrystusa. To jest nasz ratunek i o tym wiedział, był przekonany Luter, który powiedział kiedyś do Melanchtona: „**Grzesz ile chcesz, ale jeszcze mocniej wierz.**” To jest nasz ratunek, który zasadza się na Ewangelii, której uchwycić może się Żyd, Grek, ale także każdy z nas i w każdy czas. Amen.

Módlmy się!

Panie Boże i Ojczy nasz niebieski! Dziękujemy, że w dniu pięćdziesiątnicy za sprawą Ducha Świętego powołałeś do życia Kościół i uznałeś nas za godnych wejścia do dziedzictwa Syna Twojego. Wyznajemy, że nie zawsze dobrze wypełniamy nasze posłannictwo, nasza służbę i często pogardzamy Twoją prawdą i nie przynosimy owoców godnych naszej wiary w Jezusa Chrystusa, Pana i Głowy Kościoła.

Prosimy Cię, ożyw mocą Ducha swojego serca nasze. Jak niegdyś tchnąłeś Ducha Świętego w obumierające członki Kościoła, tak ożyw i nas przez Ewangelię o zbawieniu dla każdego wierzącego.

Pragniemy nieść wysoko sztandar Słowa Twojego, składać odważnie świadectwo o Twojej mocy, która nieustannie objawia się w naszym życiu. Chcemy swoim życiem głosić dobroć Twoją objawioną w Jezusie Chrystusie Panu naszym.

Spraw, abyśmy zawsze pamiętali, że prawdziwym skarbem Kościoła jest Ewangelia chwały i mocy Twojej. Daj nam siły i odwagę do przeciwstawiania się tym, którzy Twoje Słowo wykładają według własnego rozumienia. Dopomóż zachować w sercach miłość do Kościoła i wierność prawdzie, że usprawiedliwieni jesteśmy z łaski przez wiarę w Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, którego posłałeś na świat, aby zgromadził w jedno wszystkie dzieci Twoje.

Boże, prosimy Cię, spraw, aby nasza wiara objawiała się w codziennym życiu przez okazywanie miłości bliźnim i przez tolerancję wobec myślących i wierzących inaczej. Niechaj poprzez Ewangelię umacnia się na ziemi Twoje Królestwo pokoju i sprawiedliwości.

Amen.

ks.st.kpt. Adam Glajcar

Gospel w naszej świątyni

3 maja o godz. 20.00 w Kościele Ewangelicko-Augsburskim odbył się koncert muzyki gospel. Wystąpił ACM Gospel Choir (Wielka Brytania) pod dyрекcją Marka De-Lisser.

Koncert w ramach XXIV Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Sakralnej "Gaude Mater" był współfinansowany z budżetu Urzędu Miasta Częstochowy.

CHÓR GOSPEL ACM powstał w 2005 roku przy Akademii Muzyki Współczesnej w Guildford. Kariera chóru rozpoczęła się z chwilą zakwalifikowania się do półfinału prestiżowej serii BBC One's Last Choir Standing. Okrzyknięty najmłodszym i najradośniejszym chórem, stał się „Gwiazdą” całego wydarzenia, co otworzyło drogę młodym artystom do koncertów z takimi sławami jak Russell Watson, Beverley Knight, JLS, Diversity, Alexandra Burke, a także umożliwiło nagrania z Robbim Williams'em, Scouting For Girls, Olly Murs. Chór miał zaszczyt występować również przed Królową Elżbietą II podczas wielu uroczystości.

Repertuar zespołu to nie tylko sztandarowe utwory gospel, które w ich wyko-

naniu zyskują całkiem nowe, świeże brzmienie, ale także covery współczesnej muzyki pop, w nowych aranżacjach dyrektora muzycznego chóru - Marka DeLissera.

Ten tętniący młodzieńczą energią chór, prezentujący niesamowity talent wokalny nie tylko koncertuje, ale także organizuje liczne warsztaty i angażuje się w wiele różnych projektów.

Pierwszy album chóru - ACM Gospel Choir ukazał się w 2008 roku. Płyta zawiera utwory współczesne, opisywane jako „nowa muzyka gospel”. W tym samym roku pojawiła się kolejna płyta chóru, tym razem o charakterze bożonarodzeniowym. Kolejne nagranie to albumu #Thespirituals z 2013 roku. 23 sierpnia 2013 roku zarejestrowany materiał pojawił się na ekranach, jako film dokumentalny o muzyce gospel.

Aleksandra Mieczyska (Źródło: gaudemater.com)

Zdjęcia: Marcin Szpąderski

Niesamowite Collegium Cantorum

„Jak dać koncert to tylko w ewangelickiej świątyni w Częstochowie.” To zdanie jak mantra powtarza Janusz Siadlak – dyrygent chóru Collegium Cantorum. On nie tylko tak mówi, ale w pełni je realizuje, a efektem tego był przepiękny koncert 23 maja 2014r. „Skarby Muzyki Niemieckiej”.

Ewangelicki kościół Wniebowstąpienia Pańskiego w Częstochowie zapełnił się niemal do ostatniego miejsca. Wśród gości obecni byli: Konsul Republiki Federalnej Niemiec – p. Ursula Elbers, wiceprezydent Miasta Częstochowa – p. Ryszard Stefaniak, dyr. Filharmonii Częstochowskiej p. Ireneusz Kozera oraz wielu parlamentarzystów ziemi częstochowskiej.

Wszystkich uczestników koncertu przywitał gospodarz świątyni ks. Adam Glajcar, który zwrócił uwagę na potrzebę wspólnego śpiewu i wsłuchiwania się w przepiękne melodie znanych i mniej znanych kompozytorów. Muzyka pomaga w budowaniu dobrych relacji międzyludzkich i usuwa na bok wszelkie antagonizmy. Duchowny przypomniał również prawdę, którą bardzo mocno wyartykułował ojciec Kościoła, św, Augustyn: „Pieśń jest podwójna modlitwą.” Koncert ten można również nazwać koncertem modlitewnym. W koncercie będziemy wsłuchiwali się w pieśni, które rozbrzmiewały w wielu kościołach podczas uroczystości i były specjalnie skomponowane na tak podniosłe chwile.

Koncert prowadził p. Stefan Munch. W czasie koncertu wsłuchiwaliśmy się w utwory: Pretouriusa, Jana Sebastiana Bacha, Mendelsona-Bartholdiego, Schumanna, Bramsa, Regera, Peppinga, Distlera, Bibla. Był to istny przegląd pieśni od najdawniejszych epok do współczesnej. Bisom nie było końca. Uczestnicy koncertu długo nie mogli wyjść ze świątyni. Byli pod wrażeniem, wielkim wrażeniem artystycznym. Koncert na długo pozostanie w naszej pamięci.

ks. Adam Glajcar

Święto Zesłania Ducha Świętego

Święto Zesłania Ducha Świętego to szczególny dzień dla wszystkich chrześcijan. W tym dniu w kościele ewangelickim w Częstochowie miało miejsce nabożeństwo, na które zjechali się liczni goście.

W niedzielę 8 czerwca 2014 roku kościół Wniebowstąpienia Pańskiego w Częstochowie

wypełnił się po brzegi. Na to szczególne spowiednio-komunijne nabożeństwo przybyli parafianie i sympatycy parafii, ale i nie tylko. W odwiedziny do naszej społeczności przyjechał nasz wieloletni przyjaciel Thomas Herkströter, przedstawiciel CVJM Hagen. Na zaproszenie księdza Adama Glajcara przyjechali do nas także chórzysci ze śląska cieszyńskiego.

Nabożeństwo odbyło się w pięknej, odświeżonej atmosferze. Od strony muzycznej uświetnione zostało duetem skrzypcowym oraz pieśniami ludowymi w wykonaniu naszych przyjaciół z Cieszyna. Podczas nabożeństwa kilka słów zostało także wygłoszonych przez naszego przyjaciela z Niemiec, który przekazał nam ciepłe pozdrowienia od całego CVJM Hagen.

Po nabożeństwie w ogrodzie parafialnym zgromadziliśmy się wspólnie na pikniku. Smażyliśmy tradycyjną zielonoświątkową jajecznicę, grillowaliśmy, a podczas tej stawy słuchaliśmy naszych gości, bowiem zgodzili się oni umilić nam także popołudnie swoim śpiewem i w ogrodzie raczyli nas pięknymi cieszyńskimi melodiami. Dziękujemy za ten piękny dar! Była to wspaniała okazja, by wspólnie pobyć razem i poznać się jeszcze bardziej. Dziękujemy Thomas Herkströterowi oraz członkom chóru za przybycie. Dziękujemy wszystkim którzy byli z nami w ten dzień!

Ewa Ratuszyńska, autor zdjęcia: Cezary Miłoś

Konfirmacja 2014

W dniu 1 czerwca 2014r. przeżywaliśmy w naszej częstochowskiej parafii niecodzienną uroczystość – Konfirmację. Po ponad dwuletniej przerwie znów dane nam było zobaczyć i przeżyć podniosłą uroczystość.

Słowo – konfirmacja – pochodzi z języka łacińskiego i oznacza: potwierdzenie oraz utwierdzenie.

Konfirmacja jest to uroczystość całego chrześcijańskiego zboru, podczas której konfirmant wobec Boga i zgromadzonego zboru wyznaje i potwierdza, jako własne wyznanie wiary, które złożyli przy Chrzcie Świątym rodzice i rodzice chrzestni oraz ślubuje wierność Bogu i Kościołowi Ewangelicko – Augsburskiemu. Konfirmacja uprawnia do korzystania z wszystkich przywilejów, które otrzymuje przy Chrzcie Świątym, pozwala na uczestnictwo w Sakramencie Komunii Świątej oraz piastować godność rodzica chrzestnego i zawieranie związku małżeńskiego w Kościele, a także na korzystanie z pozostałych praw wynikających z przepisów kościelnych (np. bierne i czynne prawo wyborcze itp.).

W tym roku do konfirmacji przystąpiło dwoje uczniów: Marta Glajcar i Eryk Mszyca. Przez trzy lata pilnie pod okiem naszego proboszcza, ks. Adama Glajcara, przygotowywali się do tegoż szczególnego dnia. Konfirmację poprzedził egzamin w dniu Wniebowstąpienia Pańskiego. W czasie podniosłego nabożeństwa przed ołtarzem stanęli konfirmanci, którzy odpowiadali na zadawane pytania. Poprzez ten egzamin wielu mogło przypomnieć sobie naukę naszego Kościoła. Wszyscy byliśmy pod wrażeniem wiedzy naszych konfirmantów. Na zakończenie egzaminu duchowny poprosił, aby wszyscy w modlitwie pamiętali o tej dwójce młodych współwyznawców. Po nabożeństwie konfirmanci wraz z rodzicami zorganizowali w sali parafialnej spotkanie przy stołach. W tym czasie można było swobodnie, indywidualnie porozmawiać z naszymi konfirmantami.

Nadszedł dzień konfirmacji. Niedziela Exaudi 2014r. na długo zapadnie nam w pamięci. Kościół został przepięknie przystrojony przez rodziców konfirmantów. Biel kwiatów w sposób jedyny w swoim rodzaju komponowała się z naszym jasnym neogotyckim wnętrzem świątyni, która zapełniła się wiernymi z Częstochowy i wielu zakątków naszego kraju. Konfirmanci zostali wprowadzeni przez Radę Parafialną oraz proboszcza parafii. Ubrani odświętnie, bardzo stosownie do podniosłej chwili. Eryk w pięknym garniturze, jakby podkreślał fakt wkraczania w dorosłe zborowe życie, zaś Marta w przepięknym cieszyńskim stroju nawiązała do tradycji ojców i nie jednemu parafianinowi wywodzącemu się z ziemi cieszyńskiej łza kręciła się w oku.

Nadszedł dzień konfirmacji. Niedziela Exaudi 2014r. na długo zapadnie nam w pamięci. Kościół został przepięknie przystrojony przez rodziców konfirmantów. Biel kwiatów w sposób jedyny w swoim rodzaju komponowała się z naszym jasnym neogotyckim wnętrzem świątyni, która zapełniła się wiernymi z Częstochowy i wielu zakątków naszego kraju. Konfirmanci zostali wprowadzeni przez Radę Parafialną oraz proboszcza parafii. Ubrani odświętnie, bardzo stosownie do podniosłej chwili. Eryk w pięknym garniturze, jakby podkreślał fakt wkraczania w dorosłe zborowe życie, zaś Marta w przepięknym cieszyńskim stroju nawiązała do tradycji ojców i nie jednemu parafianinowi wywodzącemu się z ziemi cieszyńskiej łza kręciła się w oku.

Niesamowicie uroczysty nastrój podkreślała oprawa muzyczna, o którą zadbał nasz organista – Kacper Jaskulak wraz z Zuzanną Lipka (skrzypce) i Daria (skrzypce).

Wzuszające było kazanie ks. Adam Glajcara, który powiedział: „Ta chwila uzmysławia nam, że Kościół, parafia żyje. Nie umieramy, nie odchodzimy od naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa, ale wręcz przeciwnie, wbrew modzie tegoż świata, wbrew postępującej laicyzacji, a co za tym idzie zeświecczeniu w chrześcijańskich domach pamięta się o Chrystusie, o Jego nieprzemijającej miłości i dobroci. Wbrew temu, co proponuje świat, dalej chrześcijańskie domy próbują wzniecić isierkę Bożej miłości, dobroci, Bożej bojaźni w sercach najmłodszego pokolenia. Właśnie Wy, drodzy Konfirmanci, drogi Eryku, Marto - jesteście dobrym świadectwem wiary, że Jezus żyje i zniszczyć Go nie może czas. Jednakże tą konfirmacyjną radością nie możecie się zachłysnąć. Nie możecie powiedzieć dość, ale tu potrzeba wiary, która nieustannie będzie budowana na fundamencie niezniszczalnym, którym jest Jezus Chrystus... Jednakże pamiętajcie, że konfirmacyjne ślubowanie nie uwalnia was od wszelkiego rodzaju diabelskich ataków. On, szatan będzie dalej próbował was mamić, odwozić od Bożej miłości. Jednakże wiedźcie, że macie oręż Słowa Bożego, przed którym szatan drży. To Słowo jest pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do wychowania w sprawiedliwości. Ono jest podstawą wiary i wiarę kształtuje i buduje oraz na nowo stawia na niezniszczalnym fundamencie wiary, którym jest Jezus Chrystus. To słowo prowadzi pod krzyż Jezusa, gdzie możecie obmyć się Jego świętą krwią oraz posilić zbawiennym darem ciała i krwi Zbawiciela ...”.

Nie zapomnimy pięknych słów skierowanych przez konfirmantów do zboru, rodziców. Wzruszającą była chwila Komunii Świętej, podczas której niemalże cały zbor przystąpił do Stołu Pańskiego. Na koniec nabożeństwa Rada Parafialna złożyła życzenia konfirmantom wręczając symboliczne róże i Śpiewnik Kościelny. Uroczystość zakończyła się pamiątkowymi zdjęciami oraz życzeniami. Dziś wołamy: „Boże miej w opiece naszych konfirmantów.”

Zdjęcia: Cezary Miłoś, Krzysztof Klamka, Ewa Zielina

Inauguracja naszego festiwalu

20 lipca mieliśmy wielką przyjemność gościć w naszych świątynnych progach wspaniałych wykonawców – Teresę Piech (skrzypce) i Krzysztofa Urbaniaka (organy). Ich koncertem zaczął się w naszej parafii Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej 2014.

Festiwal organizuje Parafia Ewangelicko-Augsburska w Częstochowie, a dyrektorem artystycznym tego cyklicznego wydarzenia jest Karol Mróz.

Dzień inauguracji festiwalu został poświęcony pamięci biskupa Tadeusza Szurmana zmarłego 30 stycznia tego roku. 9 lipca obchodziłby jubileusz sześćdziesią-

tych urodzin. By uczcić Jego pamięć parafia zorganizowała wystawę „Biskup Tadeusz Szurman w częstochowskim obiektywie”. Zdjęcia przedstawiają Biskupa podczas uroczystości w naszej parafii oraz w mieście i pochodzą z zasobów Urzędu Miasta Częstochowy, Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej, tygodnika kato-

lickiego „Niedziela” oraz osób związanych bezpośrednio z naszą parafią – Cezarego Miłosia oraz Łukasza Skrzypczyka. W kościelnej wystawie znajdują się także książki autorstwa biskupa Szurmana.

Na otwarcie wystawy oraz festiwal przybyło wielu częstochowian i przyjezdnych. Specjalnymi gośćmi byli: Danuta Szurman, małżonka zmarłego biskupa, Radca Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego Bożena Polak, ksiądz radca Henryk Reske, prezydent miasta Częstochowy Krzysztof Matyjaszczyk, przewodniczący Rady Miasta Zdzisław Wolski. Obecne były także media. Koncert cieszył się także bardzo dużym zainteresowaniem wśród mieszkańców.

Na samym początku festiwalu ksiądz Adam Glajcar powitał wszystkich zgromadzonych w kościele słowami, którymi w 2004 roku witał biskup Tadeusz Szurman zgromadzonych w Bielsku-Białej na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Sakralnej. Następnie odmówiliśmy krótką modlitwę dziękczynną, polecając Bogu naszych wykonawców.

Zorganizowaliśmy koncert i cały festiwal by ukazać możliwości pięknej, często niedocenianej, bo słuchanej tylko z kościelnej ławy jako akompaniament, muzyki organowej. Każda epoka dawała temu rodzajowi od siebie różnorodne nowe możliwości. Repertuar naszego koncertu także był zróżnicowany muzycznie. Podczas koncertu wybrzmiały melodie skomponowane przez takich twórców jak Daniel Magnus Gronau, Theophil Andreas Volckmar, Friedrich Christian Mohrheim, Oskar Wermann, Friedrich Wilhelm Markull, Friedrich Christian Mohrheim, August Peron, Krzysztof Urbaniak oraz Johann Sebastian Bach.

W nastrój poszczególnych utworów wprowadzała nas pani Beata Młynarczyk, dodając do informacji o utworach także akcent liryczny – wybrane wiersze biskupa Tadeusza Szurmana.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do przygotowania tego wydarzenia, dziękujemy artystom za to, że dzięki ich muzyce mogliśmy pogłężyć się w myślach i osobistych rozważaniach podziwiając jednocześnie niesamowity kunszt muzyczny.

Ewa Ratuszyńska

Kolejny udany koncert

3 sierpnia miał miejsce kolejny koncert Festiwalu Organowo-Kameralnego 2014 w Częstochowie. Tym razem w naszej parafii zagrali wybitni młodzi artyści Zuzanna Niedźwiecka i Dawid Długosz.

Muzycy nierozzerwalnie związani są z naszym miastem – oboje kształcili się w Zespole Szkół Muzycznych im. Marcina Józefa Żebrowskiego. Absolwenci jak i uczniowie tej szkoły bardzo często i z wielką chęcią występują w murach naszej parafii - tak było i tym razem. Spotkaliśmy się w kościele ewangelicko-augsburskim Wniebowstąpienia Pańskiego, by w skupieniu i zachwycie wysłuchać pięciu utworów na flet i organy. Przeważały utwory Jana Sebastiana Bacha, ale nie zabrakło także kompozycji autorów takich jak Max Reger, Jerzy Fryderyk Haendel czy Felix Mendelssohn-Bartholdy.

Jako że Festiwal jest powiązany z wystawą wspominającą niedawno zmarłego biskupa Tadeusza Szurmana nie zabrakło także krótkiej refleksji na ten temat. Miej-

Zakończenie festiwalu

17 sierpnia 2014 roku miał miejsce ostatni z cyklu koncert letniego Festiwalu Organowo-Kameralnego w Częstochowie. Niedaleko sięgać trzeba pamięcią, by wydobyć z niej chwile spędzone wspólnie przy koncercie inauguracyjnym – teraz został już tylko czar wspomnień tamtych podniosłych chwil i można ze zniecierpliwieniem oczekiwać kolejnej edycji.

Instrumentem przewodnim tak jak i w poprzednich spotkaniach w kościele ewangelickim były organy. Tym razem towarzyszył im jednak najstarszy instrument na ziemi – głos ludzki. Z dalekiej Gdyni przyjechało do nas muzyczne małżeństwo – państwo Maria i Karol Hilla. Przepiękny sopran połączony z melodyjnością organów przyprawiały wszystkich zgromadzonych o zachwyt.

Artyści wykonali utwory z repertuaru kompozytorów takich jak S.S. Wesley,

J.S. Bach, J.Rheinberger, J. Stanley, W.A. Mozart, S. Karg-Elert czy G. Bizet. Koncert prowadziła pani Beata Młynarczyk, wprowadzając nas w cudowny i niepowtarzalny nastrój epok z których pochodziły kompozycje. Prócz wrażeń muzycznych nie zabrakło także miejsca na rozważania. Rozpoczęliśmy festiwal modlitwą do Boga i również tym sposobem zakończyliśmy cały cykl. Nie brakło także indywidualnych podziękowań – dla osób które najbardziej przyczyniły się do organizacji festiwalu. Nie byłoby tych trzech koncertów niedzielnych bez zaangażowania naszego księdza proboszcza Adama Glajcara oraz pani Beaty Młynarczyk. Szczególne podziękowania przypadły także dla kierownika artystycznego festiwalu - Karola Mróz oraz Moniki Lipki, którzy wspólnie koordynowali całe wydanie.

Dziękujemy z całego serca Biskupowi Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP oraz Prezydentowi Miasta Częstochowy Krzysztofowi Matyjaszczykowi za honorowy patronat. Dziękujemy wszystkim przybyłym gościom za zainteresowanie i wysoką frekwencję! I możemy powiedzieć – do zobaczenia za rok! Już szykujemy kolejną edycję festiwalu.

Ewa Ratuszyńska

Dziękczynne Święto Żniw

5 października 2014 roku miało miejsce Dziękczynne Święto Żniw. W tym dniu dziękowaliśmy Panu za wszystko, co otrzymujemy codziennie z Jego rąk.

Zebraliśmy się w tę świąteczną okazję zwyczajową porą w kościele Wniebowstąpienia Pańskiego. Chcieliśmy wspólnie przeżywać te chwile. Na ołtarzu można było zauważyć tradycyjne przystrojenie – plony przygotowane przez parafian symbolizujące urodzaj i dary jakie codziennie otrzymujemy od Boga. Podczas tego święta wskazywaliśmy na to, by zawsze pamiętać że On jest dla nas miłosiernym ojcem, który karmi nas swoimi wspaniałymi darami.

Nabożeństwo uświetniła niesamowita gra Kacpra Jaskulaka (organy) oraz Zuzanny Lipki (skrzypce). Dzięki ich zdolnościom muzycznym można było bardziej wczuć się w dziękczynny i podniosły charakter święta.

Ewa Ratuszyńska

PLAN NABOŻEŃSTW

1.11.2014 (sobota) - Pamiątka Umarłych

12:00 Częstochowa

Cmentarz ul. św. Rocha 79

2.11.2014 (niedziela) - 20. Niedziela po Trójcy Świętej

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

9.11.2014 (niedziela) - 3. Niedziela przed końcem Roku Kościelnego

8:15 Lubliniec *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

16.11.2014 (niedziela) - Przedostatnia Niedziela przed końcem Roku Kościelnego

8:30 Piasek *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

23.11.2014 (niedziela) - Niedziela Wieczności

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

30.11.2014 (niedziela) - 1. Niedziela w Adwencie

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

4.12.2014 (czwartek) - 1. Tygodniowe Adwentowe

17:30 Częstochowa

7.12.2014 (niedziela) - 2. Niedziela w Adwencie

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

11.12.2014 (czwartek) - 2. Tygodniowe Adwentowe

17:30 Częstochowa

14.12.2014 (niedziela) 3. Niedziela w Adwencie

8:15 Lubliniec *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

18.12.2014 (czwartek) - 3. Tygodniowe Adwentowe

17:30 Częstochowa

21.12.2014 (niedziela) - 4. Niedziela w Adwencie

8:30 Piasek *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

24.12.2014 (środa) – Wigilia Narodzenia Pańskiego

17:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

25.12.2014 (czwartek) -

1. Święto Narodzenia Pańskiego

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa

26.12.2014 (piątek) – 2. Święto Narodzenia Pańskiego

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

28.12.2014 (niedziela) – 1. Niedziela

po Bożym Narodzeniu

10:30 Częstochowa

Za nami kolejny remont!

Z wielką radością możemy ogłosić, że zakończony został remont sali parafialnej. Dzięki staraniom księdza Adama Glajcara i Marcina Brendy, którzy czuwali wspólnie nad tym przedsięwzięciem możemy teraz cieszyć się odświeżonym miejscem naszych parafialnych spotkań.

Podczas remontu przede wszystkim poprawiono ściany i sufit – zostały one wyrównane oraz pomalowane, wymieniono także lampy przysufitowe. Należy wspomnieć, że nasi przyjaciele z CVJM Hagen w dużym stopniu przyczynili się do tej akcji. Wsparli oni nas pomocą finansową, proponując spożytkowanie jej również na cel wspólnie spędzanego czasu – wybór padł na parafialny system kina domowego, z którego korzystalibyśmy podczas wieczorów filmowych. Zakupiono Ekran Professional 283 cm; Projektor Sony VPL-EW 276; uchwyt do projektora; kabel HDMI. Na szczęście nie trzeba było kupować wzmacniacza ani głośników, te rzeczy mieliśmy już w parafii. Ich montażu dokonał nasz nowy lokator. Teraz możemy już cieszyć się nowym wyglądem naszej sali!

Ewa Ratuszyńska (na podstawie relacji p. M. Brendy)

Parafia Ewangelicko- Augsburska w Częstochowie

Dane teleadresowe:

ul. Śląska 20
42-200 Częstochowa

Tel/fax:
(34) 365-14-57

Tel. Kom:
503-016-133

E-mail:
czestochowa@luteranie.pl
adam.glajcar@gmail.com

**Rada Parafialna zwraca się z apelem
o regularne opłacanie składki kościel-
nej. Sugerowana kwota wynosi 1% od
dochodu.**

**Numer konta bankowego w PKO BP:
93 1020 1664 0000 3102 0168 0131**

**W treści przelewu należy wpisać:
Dar na cele kultu religijnego (s).**

www.czystochowa.luteranie.pl

**Red. wydania: Ewa Ratuszyńska
[ewaratuszynska@gmail.com]**